

T A B O R N I

MIŠMAŠ

LOKVE 2015

PD SLIVNICA PRI CELJU, PD DRAMLJE

4.-11. JULIJ 2015

GLASILO JE NASTAJALO MED 4. IN 11. JULIJEM 2015,
KO SO PLANINCI PD SLIVNICA PRI CELJU IN PD
DRAMLJE V DRUGI IZMENI NADALJEVALI TABORNI
ŽIVŽAV NA LOKVAH.

NAGOVOR VODJE TABORA

Po 11 letih smo se letos spet vrnili na Primorsko – na Lokve v Trnovski gozd. Silvo, Matej in jaz smo bili še iz zasedbe tistega davnega leta 2004, udeleženci pa seveda vsi novi (nekateri še tistega davnega leta niti rojeni niso bili) in prav tako vse ostalo vodstvo,

katerega pomemben del je letos predstavljalo tudi 5 pripravnikov za mladinske voditelje (MV-je). Ti so bili poleg pravih MV-jev, ki svojo vlogo iz leta v leto bolje igrajo, nekakšen most med udeleženci in vodstvom. Dobro so organizirali orientacijsko tekmovanje, sodelovali pri motivaciji mladih planincev za poslušanje predavanj iz planinske šole ter bili v morski opravi (navdihnili jih je vročina in bližina morja) odlična komisija pri krstu novih udeležencev. Teh je bilo letos 19 od 55, kar kaže na to, da je planinski duh še kako živ. Letošnji bazi **17 slivniških planincev** so se pridružile še močne ekipe s **Planine pri Sevnici**, iz **Štor** in **Dramelj** ter nekateri posamezniki, ki jih je dosegel

glas o našem taboru.

Letošnjega tabora ne bi preveč primerjali s tistim izpred 11 let, a kakšna primerjava se vendarle lahko naredi. Zagotovo najbolj bode v oči številčna zasedba letošnjega tabora – pred 11 leti je bilo udeležencev 30, letos pa, kot že zapisano, 55. Taborni prostor je KS Lokve tokrat izboljšala, tako da nam ob deževju ni bilo treba s hoduljami po vodi. Boste rekli: Ali je deževalo? Je, ja. Sicer ne bi rekli, da je bil letošnji tabor v znamenju dežja kot lanski, a ko je nebo popustilo pod moko težo, je ne le deževalo, ampak lilo. In ko je nalivu pripomogel še veter (ki je že močno dišal po burji), smo spet izkusili izredne nočne razmere: šotore je kar napihovalo, strele so jih razsvetljevale, nekaj platen pa je tudi začelo puščati, a to je bilo le pršenje, ki so ga tisti s trdnim spancem prespali, tisti z malo mehkejšim pa so imeli ob sebi vodnike, ki smo jim držali moralo. V tisti noči smo ostali tudi brez pomivalnice, a so Silvo in pripravniki za MV-je z ureditvijo nove že naslednji dan poskrbeli, da delo za pomivalnimi koriti ni stalo. Sicer pa je bilo sonca še preveč, sploh ko smo se odpravili na ture iz gozda ven. Bi rekli, da so nam dali **Golaki** kar dobro po grbi, tako da se je nekaterim že začelo blesti od vročine in so si v fatamorganah prepevali Belo snežinko, načrtovali tekmo v kepanju in gradnji snežnih gradov ter pingvinčkanje (če kdo ne ve, kaj je to, naj si pogleda fotogalerijo Zimovanja 2013). **Poldanovec** in **Nanos** pa sta bila glede vročine in dolžine ture znosna, je pa **Gradiška Tura** s svojo zahtevnostjo zahtevala popolno ostredotočenost in že nekaj več znanja iz gibanja v gorah. Najbrž pa ni treba posebej omenjati, da smo se vročini v taboru upirali tudi s polivanjem.

Družabni del tabora se je letos spet razvil do same vrhunskosti, saj smo gostili mondial v **nogometu**. Ta se je pred našimi očmi odvil v izvrstni organizaciji vodnika Matica, ki ni pozabil niti na take elemente, kot so trenerska klop, himna, nošnja dresa, pokal, varnostniki, vandali na igrišču, komentator, počasni posnetki. Seveda niso manjkale stalnice kot **taborni ogenj in petje** ob njem, **skriti prijatelj**, **planinski krst** in izbor **glupe čupe**, ki se je povezal s **planinsko poroko**. Nadgradili smo izbor za miss in mistra tabora, ki se je poimenoval v izbor za **gorjana in gorjanko tabora**. Zakaj gorjana in gorjanko? V bližini Lokev živijo namreč le-ti, ki so znani po svoji moči, klenosti in ostrosti. Če so vam Pohorci bližje, potem naj zapišem, da so jim zelo podobni – po ljudskem

izročilu sodeč. **Velika igra** je spet prinesla čudovite likovne mojstrovine in seveda obilo zabave. Slednje pa ni manjkalo niti pri **odbojki** niti na **morju**, kamor smo se tudi odpravili. Tam je za žur posebne vrste poskrbel Aljaž, ki se je prelevil v vaditelja aerobike in pozornost s pravega zvelkel nase, da mu niso pritegnili le mladi planinci, ampak tudi drugi kopalci. Najpogumnejši so se lahko zadnji večer preizkusili še na **ziplinu**. Sicer pa sta za naše želodce, ki na taboru na izbirčnost kar pozabijo, spet odlično poskrbeli kuharici Darinka in Martina.

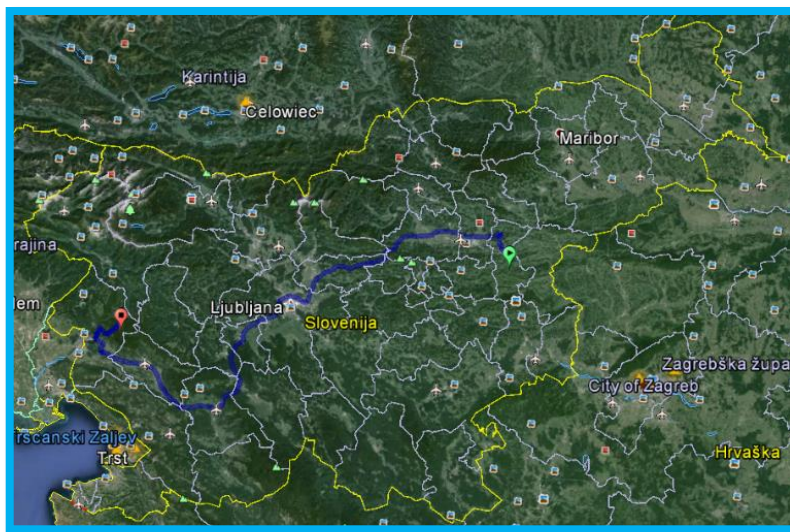
Veliko lepih občutkov in prešernosti je bilo zaznati v tem tednu, seveda pa je kdaj nastopilo tudi domotožje, ki smo ga potolažili, kakor smo ga najbolje znali. Tudi kakšen prepir, nesporazum ali rožički v takšni ali drugačni obliki so se pojavili, a smo pozdravili tudi takšne bolezni. Želela bi si, da bi bilo tega še manj in da bi hribovski zrak iz nas vseh iztiskal res tisto najbolj živo, ustvarjalno in igrivo. Pa saj nam kar gre, a ne?

Nina Gradič Planko, vodja

NEKAJ O LOKVAH

Naselje Lokve leži v z gozdom obdani dolini 965 metrov nad morjem na severozahodnem delu Trnovske planote. Kraj je le 20 km oddaljen od Nove Gorice, poti pa se odpirajo tudi proti Ajdovščini in Idriji ter Čepovanu in Mostu na Soči. Na severni strani se nad Lokvami dviga Veliki vrh ali Škol (1190 m), ki zapira pogled na Čepovansko dolino, na vzhodu sta Mali Češevik (1104 m) in Ilovica (1166 m), z južne strani na Lokve gleda Prezren (1128 m), na jugozahodu leži Trogarski hrib, na severozahodu pa pogled proti Grgarju zastirata Črni vrh (1066 m) in Koprivnica. V središču doline se dviguje grič, na katerem so že v 18. stoletju postavili kapelico in kjer danes stoji cerkev sv. Antona Padovanskega.

Lokve z okolico ležijo na kraškem svetu, zato tu ni izvirov in tekočih voda. V preteklosti pa je bilo tukaj precej stoječih voda, t. i. kalov ali lokev, ki so nastali zaradi nepropustne ilovice in so jih prvotni prebivalci – pastirji uporabljali za napajanje živine. Do danes sta ostala le še dva kala, eden od njiju se imenuje Goveji kal in leži na severovzhodnem delu vasi. Na tem področju so se v preteklosti ukvarjali še z gozdarstvom in oglarstvom, s škafarstvom ter steklarstvom (v Mojski dragi so še vedno vidni ostanki glažut).

(Vir: www.planota.si/en/kraji/lokve, besedilo: TIC Nova Gorica; 28. 7. 2015)

Zemljevid: [Google](https://www.google.com/maps)

LETOS SO MLADE PLANINCE KROTILI

VODSTVO:

Nina Gradič Planko

Silvo Užmah

Manca Čujež

Nina Maček

Nuša Verdev

Matic Iskra

Bojana Volk

Roman Žvegler

Matej Planko

Marjana Kladnik

Tanja Luskar

MLADINSKI VODITELJI:

Aljaž Čede

Janez Palčnik

Gašper Košak Pevec

Tilen Cmok

MEDICINSKA POMOČ:

Alenka Urbajs

Janez Palčnik

VSESTRANSKI POMOČNIK:

Mirko Žagar

KUHARICI:

Martina Vodeb

Darinka Horvat

PRIPRAVNIKI ZA MV-je:

Domen Rosenstein

Nac Mastnak

Luka Košak Pevec

Matic Bobnar

Gaj Čede

LETOS SMO SE POIMENOVALI PO OPREMI

ČELADE Vodja: Tilen Čmok

Timeja Novak
Nina Dobovišek
Nace Jezovšek
Jan Muškotevc
Eva Gorenjak
Žiga Čede
Vid Palčnik

KLINI Vodja: Janez Palčnik

Jaka Voga
Julija Gorišek
Patrik Svetelšek
Tinka Grat
Gašper Poznič
Ana Horvat
Žan Čmok

GOJZARJI Vodja: Manca Čujež

Karin Kristan
Žiga Čmer Strašek
Luka Voga
Pina Berk
Kristjan Rom
Nejc Dolinšek
Anja Furdi

ŠTRIKI Vodja: Matic Iskra

Nina Polenek Štorman
Maj Dolinšek
Tina Knez
Benjamin Košak Pevec
Jaka Mastnak
Peter Mansutti
Horvat Nina

RUKZAKI Vodja: Roman Žvegler

Leila Vouk
Luka Mansutti
Hana Žurej
Žiga Knez
Katarina Ščurek
Julijan Rom
Nina Smrekar
Jaka Mesarec

PALICE Vodja: Tanja L., Marjana K.

Petja Berk
Neža Vrečko
Nuša Čakš
Nika Škornik
Rok Štancar
Gregor Mansutti

VPONKE Vodja: Gašper K. Pevec

Lulu Dolžan
Miha Mansutti
Matevž Tovornik
Nejc Polenek Štorman
Anja Lojen
Žiga Blatnjak
Kenda Ana
Gašper Škornik

PRVI DAN

DAN, KO SMO PRIŠLI V TABOR ...

POT IN PRIHOD V TABOR

Večina otrok in vodnikov se je zbrala v Gorici pri Slivnici, druge pa smo spotoma pobrali v Šentjurju in Dramljah. Pot je bila dolga, zato smo se kratkočasili z igrigami, glasbo in petjem. Imeli smo kratek postanek, kjer smo pomalicali in šli (iskali) na WC. Vožnja z avtobusom je bila zabavna. Ko smo prispeli, smo zagledali množico otrok v modrih majicah, ki so se igrali. Nato smo se pozdravili po planinsko. Vzeli smo prtljago, pripravili šotor in se udobno namestili.

Palice

POT ZA ZIDOM

Prvi dan smo odšli na ogled Lokev, in sicer po Poti za zidom. Povzpeli smo se tudi na Črni vrh, kjer smo videli oddajnik. Pot je zgodovinskega pomena. Pred 1. svetovno vojno so vaščani Lokev dobili v upravljanje zemljišča in posesti. Zemljo so si uredili in iz njega napravili obzidje. Okoli tega obzidja so hodili gozdarji in preverjali, ali jim kmetje ne kradejo lesa.

Gojzarji

PLANINSKI KRST

PLANINSKA PRISEGA

JAZ, MLEČNI UDELEŽENEC PLANINSKEGA TABORA LOKVE 2015,
ZAPRISEGAM, GLASNO IN ČASTNO, DA BOM:

- SPOŠTLJIV DO GORSKE NARAVE,
- VEDNO POSLUŠAL VODNIKE in MV-je,
- SPOŠTOVAL SVETO PLANINSKO PAŠTETO,
- POZOREN NA TO, KAM BOM ODLOŽIL SVOJE SMRDLJIVE
NOGAVICE,
- SI VEDNO PRAVI ČAS PRIPRAVIL NAHRBTNIK,
- LOČEVAL ODPADKE, TAKO KOT JE ZAPOVEDAL SILVO,
 - IN VEDNO DOBRE VOLJE IN NASMEJAN.

DRUGI DAN

DAN, KO SMO SE ODPRAVILI NA PRVO TURO, SE POLIVALI ...

POLDANOVEC – 1299 m

Zbudili smo se ob 6:30. Zbudili smo se tako, da je mladinski voditelj Tilen prišel v naš šotor in vrgel vse iz spalk. Bujenje se je nadaljevalo z jutranjo telovadbo in pripravo na turo. Po zajtrku smo se okoli 8. ure odpravili na Poldanovec. Pot je bila zelo lahka. Do vrha smo hodili slabe tri ure. Na vrhu nas je čakala malica. Nato smo se odpravili proti dolini in se na eni od pavz igrali banse in igro lovec, blondinka in lev. Po prihodu v tabor smo imeli kosilo.

Klini

PRAVILA PRI POLIVANJU

1. Ob pisku tekmovalci priletijo iz šotorov.
2. Polivanje dovoljeno s plastenkami z majhnim zamaškom.
3. Prepovedano nalivanje vode iz pipe.
4. Polivanje do onemoglosti.

Čelade

TRETJI DAN

DAN, KO JE BIL ČAS ZA PLANINSKO ŠOLO, TURNIRJE, GORJANKO&GORJANA ...

PLANINSKA ŠOLA

GORJAN IN GORJANKA

Vse se je dogajalo na našem nogometnem igrišču. Najprej so se tekmovalci spustili po toboganu, nato pa je vsak dobil svojo majico z gorjansko šapo. Vsak tekmovalec je moral izpolniti prvo nalogo, ki ni bila odločilna. Vsak je moral najti predmet na črko »P«. Nato so se vsi tekmovalci postavili na črto in so metali kocko. Tisti, ki je vrgel 6, je avtomatsko odšel v finale. Pet punc in pet fantov se je potegovalo za naj gorjanko in naj gorjana 2015. Sledile so različne naloge. Zmagovalca sta bila Nina Horvat ter Luka Voga. Dobila sta privlačne nagrade.

Čelade

ODBOJKARSKI FINALE

„Kdor ne skače, Gojzar ni!“ se je glasila himna prvakov odbojcarskega tekmovanja – nas Gojzarjev – v Lokvah 2015. Že doma so škrjančki namigovali, da nas na taboru čaka izziv, na katerega smo se fizično pripravljali z rednimi pohodi v hribe. Za odločilno se je izkazalo TIMSKO DELO, ki vedno deluje 😊. Pred velikim finalom, ko smo se pomerili s Klini, je bilo kar nekaj treme, ki so jo pomagali odpraviti zvesti navijači. Tekma je bila zelo napeta, a so nam do zmage pomagali tudi nasprotnikovi slabši sprejemi in servisi. Oboji smo igrali odlično in to se je pokazalo tudi pri miniaturnih razlikah (19 : 17 za nas). Zmage smo se veselili in skakali od sreče, kajti „Kdor ne skače, Gojzar ni!“.

Gojzarji

MALI GOLAK – 1495 m

Ob petih zjutraj smo vstali
in si spalke poravnali.
Tri litre vode natočili
in na dolgo pot krenili.

Razveselila nas je Iztokova koča,
a pot do vrha bila je vroča.
Sveto planinsko pašteto smo namazali
in si planinske dnevniko požigosali.

Pot v tabor se je vlekla,
vročina pa je neusmiljeno pekla.
V ledeni jami smo se ohladili,
v taboru pa vse štiri od sebe pomolili.

Gojzarji

NOGOMETNI FINALE – KAKO SE JE VSE ZAČELO ...

Začelo se je pravzaprav z odbojko. Finalne odbojkarske tekme so se odigrale malo na dolgo in resneje, kot je to predvideval organizator športnih iger vodnik Matic. To je Matica ali Iskro, kot smo ga klicali, vznejevoljilo in se je odločil, da je končno napočil čas, da (po njegovem mnenju sicer vsa leta v kot potisnjenemu) nogometu končno vrnemo vso čast in slavo. In je dal izdelati pokal, zaposlil dva varnostnika, postavil trenersko klop, poskrbel za slavnostne prihode ekip z dresi v prvih vrstah in himno na ustih, povabil strokovnega komentatorja, poskrbel za počasne posnetke.

Matic se je postavil v vlogo sodnika in svojo vlogo več kot odlično opravil – tako v vlogi organizatorja kot sodnika. Aha, seveda, varnostniki so uspešno opravili z vandalom, ki je poskušal ukrasti pokal.

Avtor neznan

NOGOMETNI FINALE – ZMAGOVALKE PALICE

V finalu smo igrali proti Vponkam. Ni bilo tako težko, saj smo zmagali 3 : 0. Imeli smo svojo himno. Bil sem kapetan. Finale je bilo zelo zanimivo, ker smo peli himno in dobili pokal.

Petja

PETI DAN

DAN, KO SMO OBELEŽILI ZADNJO TOČKO SPP, SE KOPALI V IZOLI ...

PRI ZADNJI TOČKI SLOVENSKE PLANINSKE POTI

KOPANJE V IZOLI

ŠESTI DAN

DAN, KO NAS JE OBISKALA BURJA, KO SMO SODELOVALI V GORJANSKI IGRI ...

BURJA JE ZA SABO PUSTILA

TRIO ''**NUŠA&MATIC&NINA**''

(Na melodijo Blowing in the wind)

Kam umivalnica izginila je,

le kdo ukradel jo je?

REF: Odgovor, moj brat, je burje tih šepet,

odgovor je burje tih šepet.

Kam so ocene šotorov odšle,

le kdo ukradel jih je?

In kam so rezultati vseh tekem odšli?

Zdaj smo vsi zmagali.

REF: Odgovor ...

O LOKVAH IN TRNOVSKEM GOZDU

Po vetrovni noči in jutranjih prizorih smo se odpravili v središče kraja Lokve, kjer nam je Boris Kante ob razstavi predstavil Lokve in Trnovski gozd, zgodovino in različne znamenitosti. Pozabavali smo se še na bližnjem igrišču za golf.

Avtor neznan

VELIKA GORJANSKA IGRA

Na Veliki gorjanski igri smo zelo uživali in se pri igri veliko nasmejali. S pomočjo lovilcev smo si skupine priborile cekine, s katerimi smo na tržnici »Pri veseli Manci« kupili stavbe za našo sanjsko gorjansko mesto, ki smo ga narisali. A če se sliši še tako preprosto, je bilo do cekinov sila težko priti, saj so naše lovilce pred skrinjo ujeli barbari in jih poslali v zapor. Če pa so se jim slučajno izmuznili, pa so na njih prežali še Vipavci, ki so ob morebitnem ulovu lovilca šli z njim na sodišče poiskat srečo za cekin. Narisali smo najlepše mesto na svetu.

Čelade

NANOS (iz Razdrtega)

Zjutraj smo se zbudili ob petih in se odpravili na avtobus ter se odpeljali do Razdrtega. Šli smo po lažji poti. Ko smo prišli do kočice, smo pojedli malico in dobili čaj. Tam smo počivali in čakali na večjo skupino, ki je šla po težji poti. Prišli so štiri ure za nami. Mi smo še šli na vrh, kjer je bil razgled super. Videlo se je morje. Odpravili smo se po isti poti nazaj dol. Z avtobusom smo se odpeljali nazaj v tabor in imeli kosilo.

Štriki

NANOS (Gradiška Tura)

Zgodaj zjutraj smo se podali na Nanos. Razdelili smo se v dve skupini. Ena skupina je odšla na lažjo, druga pa na težjo pot. Na zahtevni turi smo morali plezati, zato smo potrebovali samovarovalni komplet. Pod steno smo si ga naredili in začeli plezati. Pot je bila težka. Ko smo nehali plezati, smo se preoblekli in nadaljevali pot do Vojkove kočice. Po dveh urah in pol smo končno prišli na cilj.

Gašper Poznič

GLUPA ČUPA

Na tekmovanje Glupa čupa sta se iz naše skupine prijavila Tina in Beni.

Kako sta se pripravljala?

Tina: Gašper mi je dal žele za lase, v žele mi je dal parfum, travo, rože in dvojna očala.

Beni: Kar naenkrat se mi je posvetila ideja, da bi si dal v čupo listje. Ker je Jaka je imel peno, sem si mislil naviti drek na lase. Ker pa je bila pena že skoraj porabljena, ni bila več trda. Najhujše je bilo, da sem bil blizu ognja in se mi je vse topilo, lahko pa bi se mi tudi lasje vneli. Jaka je bil moj mentor in po njegovi ter Janezovi zaslugi sem dosegel drugo mesto.

Štriki

POROKA

Na planinski poroki sem se poročila z Jakom Vogo. Najprej smo izdelali prstane in poiskali priče. Priča je izdelala šopek in poiskala obleko. Zvečer smo se zbrali ob ognju in pričela se je poroka. Najprej sva ponavljala zaprisego za župnikom Iskro, potem sva si dala prstane in se slikala. Bilo je zabavno.

Lulu Dolžan

ZADNJI DAN

DAN, KO SMO TABOR POSPRAVILI IN SE ODPRAVILI DOMOV ...

Po sedmih pohodniških, športnih, polnoželodčnih, razigranih, opečenih, nasmejanih, vročih taborskih dneh smo prišli do konca tabora. A preden smo ga predali naslednji izmeni planincev PD Braslovče in PD Polzela, smo tabor vestno pospravili in ga spravili v stanje, kot smo ga dobili. Pospravili smo opremo in se zbrali na kosilu. Ko smo napolnili želodčke, je prišel čas za poslavljanja, podpisovanja in zadnje druženje na taboru. Potem pa smo se odpravili proti domu.

Avtor neznan

TRADICIONALNI INTERVJU S KUHARICAMA

- 1. Kaj vama je bilo na taboru najbolj všeč?**
Da je tišina, mir, narava in svež zrak.
- 2. Kaj kuhate najraje in kaj vam je najtežje?**
Najraje pečeva palačinke, težko pa nama ni nič.
- 3. Kaj počnete, medtem ko smo na dolgi turi?**
Hodiva na sprehode, ogledujeva si okolico, se pogovarjava z domačini, šli sva tudi na bližnji hrib, odšli kdaj na pijačo in pripravljali obroke.
- 4. Kako dobite ideje za vaše jedi?**
Kuharske izkušnje (30 let!).
- 5. Koliko palačink ste spekli v tem tednu?**
600.
- 6. Kje kupite sestavine in kako pridete tja?**
Veliko smo pripeljali s seboj, drugače pa smo hodili v Novo Gorico v trgovine. Kruh nam je pripeljala potujoča trgovina.
- 7. Kdo na tem taboru najbolj pridno je?**
Zagotovo Grega Voga.
- 8. Kako veste, da ste dobro skuhal?**
Po tem, da je zelo malo ostankov.
- 9. Ali je bila kdaj potrebna improvizacija ali kdaj pripravljanje jedi ni šlo po načrtu?**
Vse je bilo v redu.
- 10. Kakšno vlogo je imel letos Mirko?**
Popravila, pijača in dobra volja.

11. Nam lahko poveste še, koliko živil vse skupaj smo porabili v tem tednu?

Letos smo porabili:

18 kg moke

200 kg kruha

100 l mleka

360 jajc

100 kg krompirja

5 kg fižola

40 kg čebule

50 kg solate

20 kg paradižnika

7 kg paprike

10 kg rdeče pese

30 kg jabolk

10 kg nutele

10 l marmelade

80 l čaja

Vir fotografije: www.rtvsllo.si

12. Nam lahko zaupate še kakšen recept?

Recept za PALAČINKE za 75 oseb

50 jajc

13 l mleka

4,5 kg moke

5 žlic soli

3 žlice sladkorja

olje za pečenje

PAŠTA (prav tako za 75 oseb)

5 kg fižola

3 kg makaronov

4,5 kg prekajenega mesa

2 kg čebule

strok česna

sol, poper, majaron, peteršilj, lovorjev list, origano, vegeta

Intervju pripravila Nika Škornik

ORIENTACIJA

Naši skupini se zdi, da pripravniki niso znali postaviti orientacijske proge. Postavili so jo zelo nenatančno. Drugače pa so bili kar v redu. MV-ji so super. Upamo, da nekoč postanejo vodniki.

Klini

WC-JI IN TUŠIRANJE

WC-ji so totalno grozni. So pravo gojišče žuželk in drugih nagnusnih zadev. Na WC-jih je vroče in nihče noče blizu njih, ker enostavno preveč smrdi (malo se hecamo, niso tako grozni, smrdijo pa ☺).

Tuši so še najboljši del tabora. Po dolgih turah ni boljšega kot stopiti pod hladno prho. So leseni, vendar za razliko od dixijev vedno zasedeni. Na soncu stojimo in čakamo, da se spraznijo, tudi pol ure, če je treba. Starejši fantje so zelo glasni, vendar se sami najdlje tuširajo, čedijo itd.

Rukzaki

HRANA

Hrana je odlična, kuharice so zakon. Vsak dan se zelo najemo. Zjutraj jemo namaze, drugače pa toplo hrano. Najboljše je, ko pridemo lačni s ture in nas kuharice počakajo z obrokom. Kuharice so zelo prijazne, vedno so nasmejane, družabne.

Štriki

POLIVANJE

Poredni planinci so se spomnili polivanja, vzorni MV-ji pa so jih okregali in se nato pridružili. Vojna je trajala deset minut. Vsi smo bili premočeni do kosti, ampak ker je sonce močno sijalo, smo se hitro posušili.

Rukzaki

TELOVADBA

Pri telovadbi nam je bilo všeč, da smo/je bila/bilo:

Tekali

se Elastično gibali

plesali Lavrencijo

Oblikovali telo

ter Vadili z Aljažem Č.

Aerobikirali

sklece Delali za kazen

Bili bitko s časom telovadbe

Ampak se zabavali

Čelade

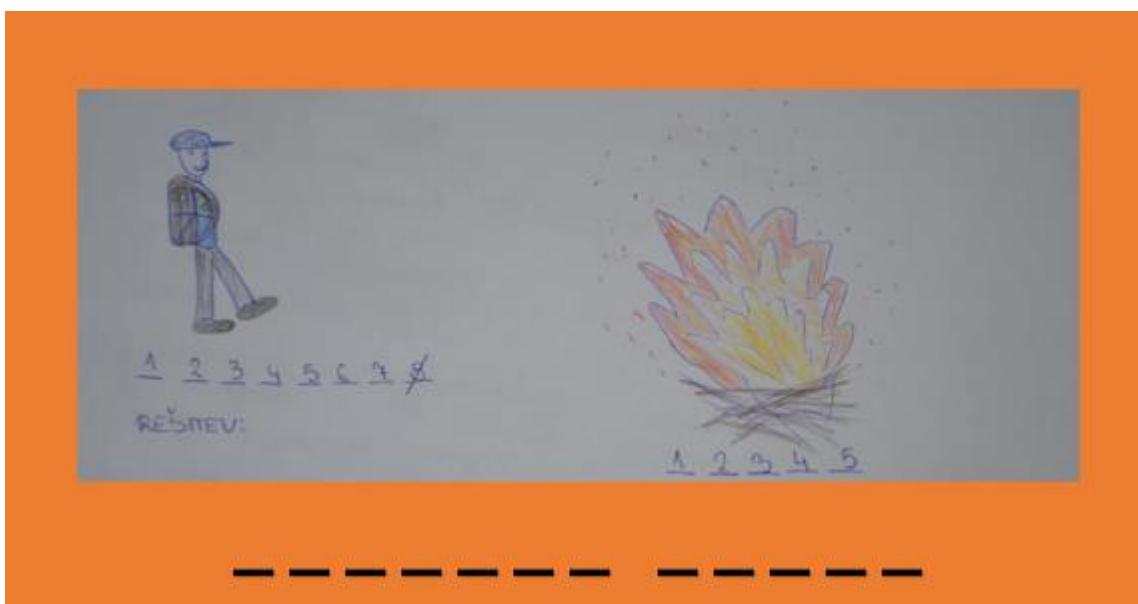
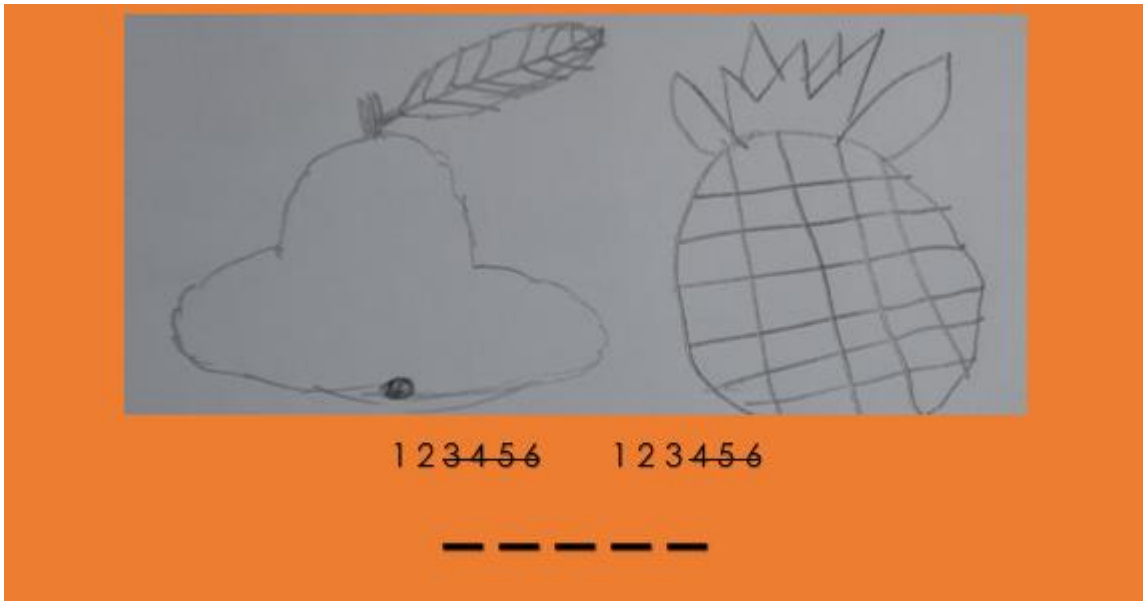
SPLOŠNI VTISI

NACE	Tukaj je fajn. Najbolj so mi bile všeč igre. Vsako noč, razen ko je deževalo, smo bili pri kresu.
TIMEJA	Imela sem se fajn. Igre so bile fajne in zanimive.
VID	Čeprav sem se pridružil komaj v sredo, mi je bilo na taboru zelo všeč.
ŽIGA	Bilo je zelo fino. Najboljše je bilo igranje nogometa.
NINA	Najbolj všeč mi je bilo zvečer ob tabornem ognju. Všeč so mi bili tudi pohodi. Bilo mi je zelo, zelo všeč.
EVA	Najbolj mi je bila všeč velika gorjanska igra. Hrana mi je bila zelo dobra. Vreme je bilo zelo lepo, sončno.
JAN	Zelo je bilo lepo, še posebej pa pri tabornem ognju. Vreme je bilo res zelo lepo.
DOMEN	Bilo je super, otroci so bili zabavni, najbolj pa mi je bilo všeč na morju.

Čelade

PLANINSKO RAZVEDRILO

ŠKRAT JANEZ

(Na melodijo Enkrat je bil en majhen škrat)

Enkrat, enkrat, enkrat je bil en Janez škrat.

Enkrat, enkrat, enkrat je bil en škrat.

Imel je rdečo majico,

vsa v švicu je bila.

V ustih zobni aparat,

ne umiva ga prav rad.

Enkrat, enkrat ...

On Klinom je vodnik ta prav,

ga radi 'mamo vsi.

Poliva Tilna in kriči,

da nas vse prebudi.

Enkrat, enkrat ...

Gojzarji

😊 PLANINSKA IZJAVA TEDNA 😊

Nina Polenek Štorman, ki je bila krščena na planinskem krstu, nam je na vprašanje, kako se je počutila na krstu in kaj ji je bilo všeč, odgovorila: "Bilo je fajn, najbolj pa mi je bilo všeč, ko me je Iskra tepel."

SE VIDIMO NASLEDNJE LETO NA DOVJEM!

PRI IZVEDBI TABORA SO NAM POMAGALI:

Občina Šentjur

MK PZS

Fundacija za šport

KS Slivnica pri Celju

KS Dramlje

OŠ Slivnica pri Celju

OŠ Planina pri Sevnici

Pivovarna Laško, d. d.

KEA

MEJA, d. d.

Trgovina Jager

Mirosan

Vital Mestinje

Drago Mackošek

Slaščičarna Jana

Plastex

ČLANKE STA ZBRALA, PREPISALA IN UREDILA: Tanja Luskar in Janez Palčnik ml.

OBLIKOVALEC IN GLAVNI UREDNIK: Vid Palčnik

JEZIKOVNI PREGLED: Nina Gradič Planko

DA GLASILO NE BI BILO DOLGOČASNO, SO FOTOGRAFIJE PRISPEVALI: Manca Čujež, Domen
Rosenstein, Matej Planko, Silvo Užmah, Vid Palčnik

Taborni MIŠMAŠ, Lokve, julij 2015

Spletna stran: www.pdslivnica.si

